

tolasi ja tanssisalisi siirretään valtion omaisuudeksi ja sinä ryhdyt valtion kustannuksella ruokkimaan kaupungin ulkona olevia, vangituita taitelijoita. Sinä voit varastaa 25 prosenttia, jos enemmän, sinut ammutaan. Tuomittu oli kiitollinen. Hän ryhtyi toimeen ja ruokki vangit halvemmalla ja kunnollisemmin kuin milloinkaan oli tehty sitä ennen. Chekan virkailijat lopulta antoivat hänelle takasin ravintolat ja sen jälkeen hän on ollut koko Moskovon vankilaitosten asukkaiden ravintovaraston agenttina.

Dzerjinskyn vaikutus chekan päämiehenä oli tunnettu yli Venäjän. Hänen tunnuslauseensa oli: "Vallankumous on joko negatiivinen tai positiivinen, se on onnistuva tai kukistuva. Vallankumouksessa ei ole keskietä. Joukkojen herran täytyy aina olla oikeassa, jos ei, on hän mennyttä. Jos sinä olet myötätuntoinen ja teet sopimuksia joukkoihmisten kanssa, hävittävät he sinut. Ole nopea, toimi tietoisesti, suunnitellusti ja tarmokkaasti. Elä milloinkaan selitä munten kuin luodeilla narreille, jotka haluavat tietää, miksi. Elä milloinkaan peräännä."

R i s t i i n n a u l i t s e

Kirj. William Ranta

NYKYINEN järjestelmä perustuu rikoksille. Sellaiset ihanteet kuin rehellisyys, kunniantunto, ihmisyyys ja lähimmäisenrakkaus ovat aikoja sitten joutuneet unhoon tai palaneet tulipalossa. Omanvoitonpyynti, ahneus, häikäilemätön keinotelo, petos ja kavaluus ovat elämän suurimmat motiivit. Ei ole olemassa sellaista tekoa, jota ei rahan avulla tehtäisi, jos vaan päämäärä, s. o. palkkio saavutetaan. Itsekäs ihmistunne uhmaa vaarojakin vastaan. Mitä suuremman saaliin luulee postirosvon saavansa, sitä rohkeampi hän on. Työnantaja, joka hyvin onnistuu liikkeessään, panee kaikkensa alttiiksi onnistuakseen paremmin. Päästyään turvalliseen asemaan yhteiskunnassa varallisuudessa, on hän sangen karkäs lisäämään työtä, jatkamaan päivää ja lyhentämään palkkaa työläisiltään. Ei häntä liikuta ylläritetut työnorjat, aliravitut lapset ja kärsivät työläisäidit. Minä huolehdin itsestäni! Tehköt niin muutkin, onhan maailma tilaisuuksia täynnä. Onni piilee nurkan takana kaikille! Tällainen on työnantajain mielipide. Ryövästä toisen työntulos ja elää loistavasti sillä, on kuitenkin lain mukaan oikein ja vieläpä kunniallista. Eihän siinä mitään pahaa huomaa ne, jotka ikänsä ovat toisen harteilla istuneet ja kasvattaneet suoniinsa "sinisen veren."

LUOKKATIETOISET työläiset käsittävät työnriiston yhteiskunnalliseksi rikokseksi. Lainopillisesti sitä ei voida puoltaa, jos otaksumme kaikki ihmiset tasa-arvoisiksi. Eihän silloin voi yksi olla parempi toista, eikä niinmuodoin rikkaampi toista. Tasa-arvoisina ollen ei myös yksi voi toista orjuuttaa. Mutta tasa-arvoisuudesta kannattaa nykyaikana puhua kaikista vähimmäin.

Me siis elämme rikosten aikakautta, jolloin vahvat syövät heikompia. Tulee eteemme kysymys, mitkä rikokset ovat oikeutettuja? Jos kymppisentinkaupat palkkaavat tyttöjä myyjättäriksi \$8—12 viikkopalkalla, joka on ihmiselämään riittämätön, onko se moraalisesti oikein? Jos new-yorkilainen maitokauppias panee ¼ vettä maitoon ja myy sen 100% maitona, onko se rikos? Jos

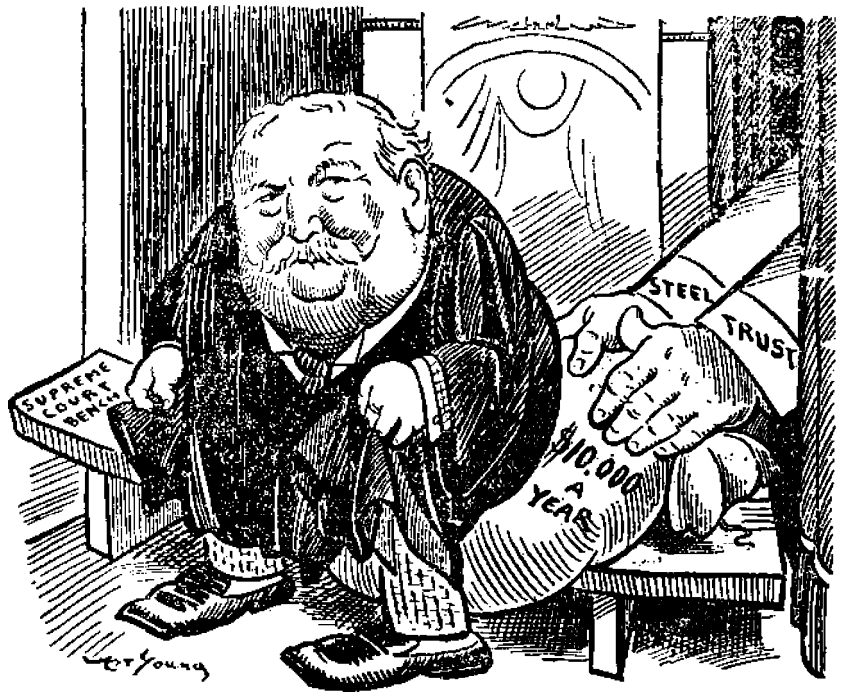
sotavoittoilija myy mädäntyneitä ruokatarpeita armeijalle, eikö häntä olisi rangaistava? Kun ruokatavaraa upotetaan mereen siksi, että ruuan hinta nousisi köyhille, eikö sellaisen teon toimeenpanijat olisi kuoliaaksi kivitettävä juutalaisen tavan mukaan? Jos rikas tappaa ihmisen, niin eikö häntä tulisi murhaajana tuomita? Kaikkiin edelläoleviin täytyy sanoa, ei, jos sinulla on kylliksi rahaa, pelastaa se sinut kaikista ikävyyksistä. Jos rikas olet, tee rikoksia, jos olet köyhä, kiroa kurjaa olemustasi jos teet rikoksen. Yhteiskunta ei sitä anteeksi anna.

Köyhien kohtalo

Massachusettsin valtiossa Walthamin kaupungissa tapahtui rikos. Kolme nuorta miestä ryöväisivät katuvaunutallin vartijan

lokak. 1925, saamatta kuitenkaan mitään. Vartija kuoli saamastaan luodista. Miehet saatiin kiinni ja murhasta syytettyinä kaikki kolme tuomittiin kuolemaan. Sanomalehdet julkaisivat sensatsioniutisia köyhistä rikollisista, jotka tullaan tappamaan sähkötuolissa. Suloinen verenhaju kiehui sivistyneen porvariston kielellä, kun tiesi saavansa nauttia veriorgiasta. Sanomalehtien tarjotessa kalman uutisia lukijoilleen, istui 3 kuolemaantuomittua työläisnuorukaista kuolemansellissä Charlestownin vankilassa.

Lopullinen ilveilynäytös pantiin toimeen C:n vankilassa tammik. 7 p. aamuna. Kaikki kolme talutettiin kuolemantuoliin yksi toisensa perään. Nykyisen sivistyneen aikakauden mustin edustaja, pappi, tarjosi pinnatuille palvelustaan, jonka nuo mitään tietämättömät työläisraukat hyväksyivät. He vakuuttivat kuolinhetkellään uskovansa Jeesukseen Kristukseen ja suutelivat puisen ristiinnaulitun varpaita. Mikä ironinen tapahtuma, joka loi hymyn riettaan porvariston huulille. Rikollisina he elivät, kunnialla kuolivat, sanoi porvari. Mikä teki heistä rikollisia? Leipähuolet. He olivat työskennelleet katuvaunuyhtiölle, joka oli heidät eroittanut työstä pois. Siitä kostoksi yrittivät he ryöväätä yhtiön kassan, mutta tapahtui yhden hengen menetys. Eikö yhtiö ollut syyllinen ryöstörytykseen, eroittamalla nämä työläisensä työstä? Joskaan ei se kehoittanut tekemään murhaa, antoi se siihen aiheen. Kaikesta huolimatta porvarillinen moraalituoimitsee vain seuraukset. Se on valmis huutamaan: ristiinnaulitse! ristiinnaulitse! Heidän murhahimonsa tulee tyydytetyksi köyhien teloituksilla. Tapettujen työläisten nimet tässä tapauksessa ovat: Ed. Heinlein, John J. Devereaux ja John J. Mc-Laughlin, kaikki alle 30 v.

Yhdysvaltain yllöikeuden tuomarina tällä kertaa oleva entinen presidentti Taft, saa terästrustilta jokainen vuosi kymmenentuhatta dollaria "eläkkeeksi." Tämä muka maksetaan korvaukseksi niiltä ajoilta, jolloin Taft oli sanotun trustin palveluksessa. Kuitenkin liberaaliset porvaritkin moittivat sitä, että yllöikeuden tuomarina toimii henkilö, joka saa vuosittain näin suuren summan yhdeltä trustilta. Jokainen käsittää, että Taft käsittelee "suurella huolella" niitä asioita, joissa terästrustin edut ovat kysymyksessä.

Porvarien oikeus köyhille on julma. Toisin on laita rikkaille. Kun miljoneerinulkit Leopold ja Loeb tappoivat huvikseen 9 v. Bob Franksin, ei ollut kysymystäkään heidän hirttämisestäään. Eivät he yhtään yötä nukkuneet kuolemankammioissa. Heille tuskin näytettiin hirttopaualua ja narua. Porvaristo ei huutanut ristiinnaulitse! ristiinnaulitse! Raha teki tehtävänsä. Heidät vapautettiin hirsipuusta sillä, että olivat vasta 20 vuotiaita. Vähän jälkeempäin hirtettiin Chicagossa 18 vuotias neekeripoika. Hänet hirtettiin siksi, että oli köyhänä syntynyt ja ikänsä köyhänä elänyt.

Työläisiä tullaan vieläkin teilaamaan, kiduttamaan ja kiusaamaan, elleivät he tule kykeneviksi suojaamaan itseään. Työläisiä ei puolla kukaan, ei suojele kukaan. Heidän on se itse tehtävä ja tehtävä tehokkaasti. Heidän on valistuttava ja järjestytävä.